

Brieven, op 27 november 1964 te Jeruzalem tussen de Nederlandse, de Belgische en de Luxemburgse Regering enerzijds, en de Israëlische Regering anderzijds gewisseld, houdende een overeenkomst inzake de afschaffing van visa

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 21 juli 1965.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 29 juli 1965.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 28 augustus 1965.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrenge hierbij de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 27 november 1964 te Jeruzalem tussen de Nederlandse, de Belgische en de Luxemburgse Regering enerzijds, en de Israëlische Regering anderzijds, gewisselde brieven, houdende een overeenkomst inzake de afschaffing van visa (*Trb.* 1965, 45)¹⁾ over te leggen.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve U Hoogedelgestrenge hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 29 juli 1965 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

Nadat, ten behoeve van de vereenvoudiging van het reizigersverkeer tussen Nederland en Israël, in 1953 en 1959 het visum voor houders van diplomatieke en dienstpaspapieren bij overeenkomst was afgeschaft (*Zie Trb.* 1953, 58 en *Trb.* 1960, 47), en in 1955 bij overeenkomst de kosteloze afgifte der — nog verplichte — visa tussen beide landen was geregeld (*Zie Trb.* 1955, 148), bleek het wenselijk het visum in het reizigersverkeer tussen het Koninkrijk en Israël geheel af te schaffen.

Een dergelijke overeenkomst dient ingevolge de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied (zie laatstelijk *Trb.* 1960, 102) in Beneluxverband te worden gesloten. De drie Beneluxlanden treden in de onderhavige in nota's vervatte overeenkomst dan ook als één partij op.

De overeenkomst voorziet in visumvrije binnenkomst van onderdanen van de ene partij op het grondgebied van de ander voor een verblijf van beperkte duur (artikelen 2 en 3). Indien door de bezoeker een langer verblijf wordt beoogd, moet hij zich vóór zijn aankomst in het bezit stellen van de daartoe vereiste vergunning (artikel 4).

De overeenkomst bevat voorts bepalingen, houdende de gebruikelijke voorbehouden (artikelen 5, 6, 7 en 8) en een bepaling omtrent inwerkingtreding en opzegging (artikel 10), terwijl ook een zogenaamde territoriale clausule is opgenomen

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

(artikel 9). Het voornemen bestaat de gelding van de overeenkomst op grond van dit artikel 9 uit te breiden tot Suriname en de Nederlandse Antillen.

De onderhavige regeling, die op verzoek van Israël tot stand is gekomen en de in artikel 11 genoemde bilaterale regelingen tussen Nederland en Israël vervangt, moet worden gezien in het licht van de algemene tendens tot vereenvoudiging van het reizigersverkeer, met name tot uiting komend in de sluiting van bilaterale en multilaterale overeenkomsten tot visumafschaffing.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.